

De naam stamt vermoedelijk van het Keltische "rodhiacu", dat in het Latijns "rotagiacum" betekent; rode grond. De inwoners noemen zichzelf 'les Royens'.

Kerkgebouw Saint-Germain d'Auxerre te Rouy

De parochie Rouy is één van de oudste in Nièvre. Er zijn bewijzen van haar bestaan sinds de 7e eeuw, onder de naam Royaco. Waarschijnlijk is het de Heilige Germain van Parijs die de eerste kerk van Rouy liet bouwen, die hij wijdde aan de Heilige Germain van Auxerre, nu de patroon van de parochie.

(Germain, geboren uit Gallisch - Romeinse ouders, was getrouwd en gouverneur voordat bisschop Amâtre hem in 418 uitkiest als zijn opvolger.

Hij leidde een leven als monnik en vertrok twee keer naar Engeland om daar te strijden tegen de ketterij. Hij stierf in 448 in Ravenna, waarna keizerin Galla Placidia zijn lichaam laat balsemen en terugbrengen naar Auxerre. Hij ligt daar nog steeds begraven.)

In de 11e eeuw werd Rouy de zetel van een priorschap van het Benedictijnse klooster van La Charité sur Loire. Op initiatief van één van de Benedictijner monniken werd in het begin van de twaalfde eeuw een kerk gebouwd. Het is de huidige kerk: "dochter van La Charité, kleindochter van Cluny".

De kerk is gebouwd in de Bourgondisch-Romaanse stijl. Het algemene bouwplan van de kerk is klassiek: een schip met drie ongelijke beuken, samen met een apsis omringd door twee

kleinere; het kruispunt van het dwarsschip, bekroond met een koepel, draagt de centrale klokkentoren.

De oostelijke façade wordt op de hoeken gestut door "schoormuren". De zij-façade op het zuiden is het meest opmerkelijk: een bewerkt portaal, dat toegang geeft via een trap van drie treden, beslaat de hoofdbeuk, de eerste en de laatste beuk aan de zijkanten zijn ieder voorzien van een vensteropening. Twee vensteropeningen op de eerste etage verlichten het schip.

De klokkentoren in carré-vorm met zijn piramide-vormig dak bereikt een hoogte van een twintigtal meters. Men kan de onderbouw onderscheiden, die bestaat uit gestapelde kale stenen. De eerste etage van de toren wordt op zijn vier façades versierd met zeven bewerkte bogen op zuiltjes, de hoeken hebben als ornament een vastzittend zuiltje. Het dak is gedekt met pannen van kastanjarahout, of "essiauxles" (een zeldzaamheid in deze regio). Een driehoekig dakje overschaduwde de wijzerplaat van een klok, de omlijsting onder het dak wordt ondersteund door gebeeldhouwde "modillons", stenen muurankers, vaak gebeeldhouwde figuurtjes voorstellend, kenmerkend voor de Romaanse bouwstijl.

De bezoeker wordt, als hij het gebouw binnenkomt, getroffen door de soberheid van de ornamenten.

Het schip heeft als overkapping een gewelf van baksteen, dat gebouwd is tijdens de restauratiewerkzaamheden van 1860. Het gewelf vervangt een houten overkapping uit de 18e eeuw. De gewelven van de zijbeuken bestaan uit gewelfde vakken, die ontstaan zijn door het aanbrengen van randen, "des doubleaux", die steunen op zuilen vastzittend in de pilaren.

Boven de kruising van het dwarsschip bevindt zich een koepel, die steunt op hangbogen in carré-vorm. De spitsbogen steunen op vier pilaren met grof bewerkte kapitelen.

Het koor, met een spitsgewelf, is verfraaid met een dubbele boog aan iedere kant: één pilaar, voorzien van een gebeeldhouwd ineenvastgesteld motief, stamt waarschijnlijk van de oorspronkelijke kerk. Het hek voor het koor is, in de 18e eeuw, gemaakt door plaatselijke slotenmakers.

Het laag-gewelfde plafond van de apsis, is bedekt met een erg incomplete fresco. Dit fresco uit de 14e eeuw stelt voor de Majestas Domini, "le Christ en majesté". Hij zegent met de rechterhand en draagt Het Boek in de andere; in de "mandorla" (voorstelling in gebeeldhouwde ronde lijst) zijn nog de symbolen van twee evangelisten zichtbaar: de mens voor Mattheus, en de adelaar voor Johannes. Onderaan het "cul-de-four" (een welving van plafond die de helft minder bol is dan de halve bol. Een welving die doet denken aan de welving van een ouderwetse brood-oven, "le four") is een schildering te zien uit de 17^e eeuw van een vat en een decoratieve band van gebladerte. Ze

raken de neo-klassieke, decoratieve randen, uit de 19^e eeuw, die direct onder de kroonlijst zijn geschilderd.

In het koor is eveneens zichtbaar een band, een rouwlint: een zwartgeverfde band waarin men nog nauwelijks leesbaar een wapen kan onderscheiden dat bepaalde auteurs toeschrijven aan de familie d'Armes (kasteelbewoners van Vesvres).

De doopvonten zijn gesitueerd in de eerste, zuidelijk gelegen zijbeuk. Hun vorm is bijzonder: aan de klassieke ronde kuip is een vierkantvormig aanhangsel met waskom/wijwatervat toegevoegd. In de achterste, noordelijk gelegen beuk, bevindt zich een aan de kale wand vastgemaakte, gebeeldhouwde steen, gedateerd 1557. Zij laat een lichaam zien dat ter begrafenis in een tombe wordt gelegd en er zijn sporen op te zien van polychromie (veel kleurig) en stelt een voor-altaar voor. Jammer genoeg is de steen beschadigd, er missen stukjes en brokjes. Op dezelfde muur is een groot tableau aangebracht uit de 17^e eeuw, dat een bisschop toont die men kan herkennen als de Heilige Germain van Auxerre.

Het huidige preekgestoelte is geïnstalleerd in 1871. Merk vooral de twee gebogen stijlen op die het klankbord ondersteunen. De preekstoel komt uit het atelier van een schrijnwerker uit Donzy, Raqueneau, die werkte onder het bestuur van de eerwaarde Grosnier, kenner van de geschiedenis van Nièvre.

Iets buiten de stad ligt het Château de Vesvres waarvan de vierkante versterkte toren stamt uit de 14e eeuw en het aangebouwde lange deel uit de 16e eeuw.

De ophaalbrug is weg en de grachten zijn dichtgestort. In 1828 werd de, later bekende schilder, Louis Dauvergne op het kasteel geboren. Een van zijn werken hangt in museum Frédéric Blandin in Nevers.

Vanaf Thianges ligt het kasteel aan het eind van de D34, bij de t-splising met de D978, aan de linkerzijde.

De kerk van St. Germain - d'Auxerre is gebouwd in de eerste helft van de 12e eeuw voor de Benedictijnse minderbroeders uit Charité sur Loire. Als fundering voor de kerk diende de

oudere 7e eeuwse kerk St. Germain de Paris. De basis van de kerk is hetzelfde gebleven, een eenvoudige opzet met een Latijns kruis en directe belichting.

De dakbedekking van de toren is van kastanje houten spanen, een zeldzaamheid in deze regio.

BEARD, Jaugenay à CHEVENON, CERVON, JAILLY, LURZY-LE-BOURG, MARS-SUR-ALLIERS, METZ-LE-COMTE, Commagny à MOULINS-ENGILBERT, OUROUËR-AUX-AMOGNES, ROUY, SAINT-PARIZE-LE-CHATEL, SAINT-REVERIEN, SEMELAY, VERNEUIL.

Camping Le Bois Vieux